

her — i høj Grad oven i Købet — har henpeget paa disse Statsbeviser som Løsning af den nuværende Krise, vil jeg sige, at det sikkert i og for sig er uheldigt, naar Staten ikke har sine Laaneforhold i Orden, men atter og atter skal appellere til Publikum, enten det nu er det udenlandske eller det indenlandske Marked, man skal appellere til. For mig staar det saaledes, at dette, at vi, saa vidt man kan overse det, nu skaber for Staten en Situation, hvor der med nogenlunde Rimelighed kan siges: Udgiften kan vi møde; selv om Indtægten glipper for en Del, kan vi møde Udgiften — er dog en saa vigtig Ting for Regering og Rigsdag, at jeg ikke begriber, at man ikke hellere vælger dette end, som den sidste ærede Taler gjorde, henviser ikke alene til de Statsbevisers Beløb, som allerede er vedtagne af den høje Rigsdag, men ogsaa til en vis Uendelighed eller til meget store Beløb af Statsbeviser, større end det vedtagne, som Regeringen skal skaffe sig Bemyndigelse til at udstede. Det ærede Medlem sagde: Staten klarer sig nok, den skal man ikke være bekymret for; Staten kan sagtens skaffe Orden paa sine Pengesager. Saa letsindigt og ansvarslost kan jeg ikke stille mig som Finansminister. Det forekommer mig dog, at baade Regeringen som Helhed og særlig Finansministeren har den Opgave at sørge for, at Staten klarer sig, at Staten nu er i Orden, saa vidt som det er menneskelig muligt at overse Forholdene.

Ogsaa en anden Synsmaade er af en saa overlegen Natur, at jeg, som naturligvis er en Undermaaler overfor det ærede Medlem, ikke kan tænke mig at dele den. Men ligeledes det ærede Medlem fra Æbeltoft henviste dertil, nemlig at man kunde atter og atter udstede Statsbeviser: Men skal de da ikke indløses? Min Stilling overfor dette Spørgsmaal har været denne, at vel havde jeg faaet Tilladelse til at udstede Statsbeviser, endog til et saa stort Beløb som 25 Millioner Kroner, men jeg har ikke et Øjeblik tabt af Syne, at de skulde indløses. Jeg mener, at det er en ret rimelig Ting at forlange, at naar en Privatmand gør Gæld, skal han ved Lejlighed indfri den, og jeg synes, det ogsaa er i højeste Grad rimeligt for Staten at være klar over, at den maa indløse de Statsbeviser, som det maatte blive nødvendigt for den at udstede.

Mens jeg er ved Statsbeviserne, vil jeg nu gerne gøre en Bemærkning. Det er blevet sagt, at de er udstedte til en alt for høj Rente. Men det staar jo i Lo-

ven, at det skal være til 5 pCt., og man kan da ikke bebrejde Finansministeren, at de er udstedte til 5 pCt. Naar det i Loven af 2. August udtrykkelig fastslaas, at de skal være til 5 pCt., er det dog ikke ret vel muligt for mig at udstede dem til 4 pCt. Jeg gad ogsaa nok vide, hvorledes det var gaaet Finansministeren, hvis han var gaaet ind paa den Operation. Man siger endvidere, at Staten kunde være sluppet billigere. Man kunde have udstedt dem til 4 pCt., sagde den sidste ærede Taler, og det var ogsaa gaaet. Det var maaske ikke blevet nogen Generalsucces, som han kaldte det, men det var dog blevet en rimelig Succes. Jeg ved nu ikke, om det var en Succes. Jeg ved kun, at de udstedte 5 Mill. Statsbeviser hurtig blev optaget, og jeg tror, at det laa netop i de 5 pCt. Folk mente, at det var godt i disse Tider at skaffe sig Statsbeviser, der kunde bruges som rede Penge og samtidig, hvis man kunde spare dem op, gav 5 pCt. eller mere, end man kunde faa i Banker og Sparekasser. Jeg kan saa godt forstaa, at Sparekasserne har følt nogen Uvillie mod disse Statsbeviser, idet der ved dem muligt er unddraget dem nogle Penge, der ellers vilde være gaaet ind i Sparekasserne, men fra Statens Side var det et nødvendigt Skridt, og jeg maa hævde, at naar man foretager en saadan Operation, skal den lykkes. Idet man udstedte Statsobligationerne, maatte de ogsaa afhændes, det gik ikke an, at de gik lige over fra Finanshovedkassen i Nationalbanken. Det kom an paa, at Publikum tog dem.

Naar man bebrejder mig den Maade, Statslaanet er anbragt paa, svarer jeg ogsaa, at det afgørende for mig har været, at Statslaanet maatte tages i samme Øjeblik, det blev udbudt. Naar det ærede Medlem henviste til, at man efterhaanden kunde udstede smaa Portioner Obligationer, maa jeg svare, at jeg er fuldkommen imod, at Staten skulde komme løbende saa med 10 Mill. og saa med 20 Mill. og forsøge at faa dem afsat. Det forekommer mig ikke at være den rigtige Fremgangsmaade for Staten. Staten skal optræde saa stærkt og samlet og sikkert, at i samme Øjeblik den gør Udbud, er Udbudet modtaget.

Med Hensyn til Statsbeviserne har jeg altsaa den modsatte Opfattelse af det ærede Medlems. Jeg tror, det er rigtigt, at Kursen er sat til 5 pCt., og det er ogsaa vedtaget af den høje Rigsdag. Det er derfor nu for sent at bebrejde Finansministeren noget i saa Henseende. Det blev vedtaget den 2. August, at det skulde